

DIUMENGE, 31 D'OCTUBRE DE 2010 | Diari de Girona

colpisme a Hondures i per parar-lo decididament a l'Equador.

Les baixes mèdiques al C.P. Figueres

JAUME FARRERONS. FIGUERES.

■ La sorprenent notícia en la qual s'acusa els treballadors del C. P. Figueres de ser els que més sovint «no van a la feina» oblida que l'absència al lloc de treball és una vulneració disciplinària i que, quan un treballador no s'hi presenta, normalment hi ha al darrere una baixa mèdica signada per un professional de la salut. Els únics que no necessiten aquests justificants són els polítics, el torrencial absentisme dels quals no està controlat per ningú. Dit això, ens hem de preguntar per què els serveis centrals de presons ataquen un centre en concret d'aquesta manera. La resposta són les típiques divisions del tripartit. Tenim un director, el Sr. Font, proper a postures independentistes, davant una consellera socialista que juga a l'ambigu joc del PSC. Ambdós personatges pràcticament no es dirigeixen la paraula. Ara bé, si hi ha una responsable de l'absentisme laboral a Figueres és la consellera de Justícia, qui ha tolerat l'assetjament laboral com a forma de tancar la boca als funcionaris i sindicalistes molestos, aquells que es neguen a silenciar la corrupció. Tura, no ho oblidem, ha tingut la barra de defensar Mossos condemnats per tortures fins i tot després que el Suprem en confirmés la sentència. Aquesta consellera manté vincles polítics amb la central més corporativista de les presons, que ha passat per tres sigles diferents, sense que li caigui la cara de vergonya. El *mobbing* és la conseqüència de les reaccions corporativistes que, fent la fei-

na bruta a polítics com Tura, genera les baixes més llargues, a saber, les psicològiques, i amb pitjor pronòstic, perquè el metge no pot fer res per solucionar un conflicte laboral. Tura té molt a callar en el tema de l'absentisme i, no obstant això, ha preferit insultar els treballadors penitenciaris figuerencs.

Eutanàsia de la llengua

JOAN JANOHER I SADURNÍ. FORALLAC.

■ És un símil, pel mal tracte que rep la nostra parla: a ningú se li escapa el verí mal intencionat que vénen subministrant-li els partits més radicals de l'extremadreta. Mentrestant, els nostres polítics no fan res per treure-la de l'UCI. Tothom sap la gravetat que té, i que de mica en mica s'està morint, sense moure cap dit per contrarestar la malaltia. Atès que el mateix Constitucional accepta els recursos que li presenten els oponents del nostre idioma, per quant aquests haurien de desestimar-ho, i recolzar com a dret institucional la cultura mil·lenària del nostre poble. Però això no funciona així, més aviat tot al contrari. Sentencien en contra d'una cultura perquè uns partits anomenats de manera equivocada democràtics tenen la intenció d'enterrar-la com a llengua de Catalunya.

Jo, com molts ciutadans d'aquesta terra, em pregunto: No són capaços els nostres líders polítics de donar un cop de timó i dirigir-se al Constitucional per la xenofòbia anticatalana i maliciosa. Crec que els tribunals també han de fer justícia perquè es respectin les cultures, i nosaltres sempre hem donat mostres de ser respectuosos amb les altres. En canvi, els dards enverinats que plenen ferir-nos provoquen l'acció no legal que se'ns practiqui l'eutanàsia lingüística.